

dr hab. Wojciech A. Hoffmann prof. UAP
Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu
im. Magdaleny Abakanowicz
Wydział Grafiki i Komunikacji Wizualnej
Kierownik Pracowni Projektowania Interfejsu Graficznego

Poznań, 26 czerwca 2024 r.

Recenzja

dorobku artystycznego i dydaktycznego
oraz rozprawy habilitacyjnej
doktora **Roberta Sochackiego**
sporządzona w związku ze wszczęciem przez
Radę Dyscypliny Artystycznej na Akademii Sztuk Pięknych
im. E. Gepperta we Wrocławiu
postępowania habilitacyjnego
w dziedzinie sztuki
w dyscyplinie sztuki plastycznych

1. Dane habilitanta, nota biograficzna i historia zatrudnienia.

Robert Sochacki urodzony 14 czerwca 1971 roku. Uzyskał dyplom magistra sztuki na Wydziale Malarstwa - Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku w 1997 roku, przedstawiając projekt składający się z dwóch części: pisemnej pracy dyplomowej *Scenografia jako obraz w przestrzeni* oraz scenografii do spektaklu teatralnego *Bal u Salomona Konstantego* Ildelfonsa Gałczyńskiego w reżyserii Andrzeja Pieczyńskiego w Teatrze Miejskim w Gdyni, realizując scenografię światła i kostiumy. Promotorami byli prof. Hugon Lasecki i prof. Andrzej Dyakowski. Tytuł doktora sztuki uzyskał w roku 2018 na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, na podstawie przedstawionej pisemnej pracy doktorskiej oraz interaktywnej instalacji świetlnej *Wybudzanie systemu. Sztuka jako złożona forma wystawiennicza. Dzieło sztuki jako interaktywna przestrzeń twórcza*. Promotorem był dr hab. Robert Florczak. Aktualnie doktor Robert Sochacki jest zatrudniony na stanowisku adiunkta na Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu, gdzie jak podaje pracuje od 2021 na Scenografii Wydział AWWiS i Katedrze Sztuki Mediów Wydział GiSM. Zapis w rozdziale o doświadczeniu zawodowym nie jest czytelny i jednoznaczny. Na oficjalnej stronie ASP we Wrocławiu znajduje się informacja,

że Robert Sochacki prowadzi Laboratorium Przestrzeni Scenograficznych z przedmiotem Strategie Artystyczne. Prowadził wykłady w roku 2020 w Sopotkiej Szkole Wyższej na studiach podyplomowych. W latach 2019 - 2021 pracował na pół etatu, jako asystent na Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu na Scenografia Wydział AWWiS. W latach 2016 - 2021 posiadał etat na ASP Gdańsk, Wydział Malarstwa, jako asystent, a potem jako adiunkt w pracowni Sztuki w Przestrzeni Publicznej u prof. dr hab. Roberta Florczaka. W roku akademickim 2015-2016 prowadził autorskie zajęcia dydaktyczne Mapping i Projekcje Przestrzenne, jako godziny zlecone w pracowni Sztuki w Przestrzeni Publicznej u dr hab. Roberta Florczaka na ASP w Gdańsku. Kierownik Pracowni Plastycznej w Teatrze Miejskim im. W. Gombrowicza w Gdyni w latach 1995 - 2005.

W latach 2009-2019 w Gdańsku właściciel i dyrektor kreatywny "non iron group / ARTandDESIGN®". Jednakże w Internecie widnieje jedynie Stowarzyszenie - Non Iron Group z datą rejestracji w roku 2009. Trzeba by uściślić jaką formą działalności jest podane "non iron group / ARTandDESIGN®". Jeżeli to jednak stowarzyszenie, to nie posiada ono właściciela, tylko członków będących założycielami. Pan Robert Sochacki ponownie w Autoreferacie podaje informację dotyczącą Non Iron Group, tym razem jako stowarzyszenia bez dopisku w nazwie ARTandDESIGN®. Działającego od 2009 do 2016 roku na rzecz kultury w Trójmieście. Nie do końca wiadomo, czy to są dwie odrębne inicjatywy, czy też jedna.

2. Dorobek naukowo-artystyczny po 27 lutego 2018 roku, po uzyskaniu stopnia doktora. Wykaz publikacji - pokazy festiwalowe i inne prezentacje. Osiągnięcia dydaktyczne i współpraca międzynarodowa.

Pan Robert Sochacki po zapoznaniu się dorobkiem jawi się jako osoba z będąca w nieustannym procesie twórczym z intrygującą energią. Obecny w wielu miejscach i w wielu projektach. Zaangażowanym w wiele inicjatyw i co cenne dla środowiska akademickiego inicjującym społeczne działania.

W podanych wykładach i warsztatach brakuje precyzyjniejszych dat, podany jest jedynie rok. Przy podawanych inicjatywach nie zawsze znajduje się informacja, jaką funkcję pełnił Pan Robert Sochacki, czy był tam artystą, kuratorem, inicjatorem lub organizatorem. Tym bardziej, że na sąsiedniej stronie pisze, że pełnił różne funkcje w wielu projektach. W przedstawionych konferencjach nie uwzględniono przejrzystości, czy jest to udział czynny czy bierny. Te braki utrudniają lub uniemożliwiają ustosunkowanie się do części dorobku.

Prowadzone wykłady i warsztaty:

- Kierownik projektu - Międzyuczelniany projekt LAACT - international academic exchange pomiędzy Akademią Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu a słoweńską Akademią Sztuk Pięknych ALUO w Ljubljanie we współpracy z festiwalem Svetlobna Gverila
- Gościnny wykład - Projections: an art form at the intersection of different cultural activities / a lecture in the ALUO-UHO lecture series / Galerija Jakopić Ljubljana, Słowenia / Production: Svetlobna Guerrilla and Academ Fine Arts and Design in Ljubljana, Słowenia - 2019
- Warsztaty dla projektu Wunderkammer – Museen der Stadt Lüdenscheid, Niemcy - 2019
- Warsztaty i wykłady w ramach półrocznej rezydencji CANDELA MEDIA ART LAB in the Medina of Tunis, Tunezja - 2019
- Wykłady w dwóch tunezyjskich uczelniach w ramach rezydencji CANDELA MEDIA ART LAB, Academy Supérieure Des Arts De Tunis i Tunis Institute of Fine Arts - 2019
- Gościnne warsztaty w ramach Lichtcampus innovation through light Wismar dla Master Architectural Lighting and Design Management - University of Applied Sciences: Technology, Business and Design - Wismar, Niemcy - 2019
- Gościnny wykład dla University of the Arts| HFK Bremen / Department of Art and Design, Bremen, Niemcy - 2018
- Gościnne warsztaty „Cultural Heritage – Media Art Workshop” w ramach INTERFERENCE international light art project in the Medina of Tunis – Tunis, Tunezja - 2018

Wybrane Międzynarodowe Festiwale Artystyczne

- 2023 – 35th Ljubljana Biennale of Graphic Arts – Ljubljana, Słowenia
- 2023 – Lighting Guerrilla Festival – Ljubljana, Słowenia
- 2022 – Licht Kunst Kalendar - Lüdenscheid, Niemcy
- 2022 – Francophonie Summit – Djerba, Tunezja
- 2022 – 6 of Timeline.BH festiwal of video art – Belo Horizonte, Brazylia
- 2022 – Festiwal of Light - Lichtfest Leipzig – Lipsk, Niemcy
- 2022 – Urban Art / Street Art - District 13 Art Fair – Paryż, Francja
- 2021 – Licht Kunst Kalendar - Lüdenscheid, Niemcy
- 2021 – Luminous Lichtkunst – Ingolstadt, Niemcy
- 2021 – Wunderkammer der Zukunft Lüdenscheid – Museen der Stadt Lüdenscheid, Niemcy
- 2020 – Licht Kunst Kalendar - Lüdenscheid, Niemcy
- 2020 – Twilight ZONE - Spazju Kreattiv - Malta's Centre for Creativity – Valletta, Malta
- 2020 – Lighting Guerrilla Festival - Match Gallery – Ljubljana, Słowenia
- 2019 – #8 the festival of the light art NE TEMNO – Yekaterinburg, Rosja
- 2019 – RGB Light Experience Roma Global Brightness – Rzym, Włochy

2019 – SEE DJERBA International Media Art Biennial – Djerba, Tunezja
2019 – UV.2 / utopias visuelles / Elbirou Art Gallery – Sousse, Tunezja
2019 – SEGOU YELEN International Light Art Project SEGOU'ART Festival – Segou, Mali
2018 – RGB Light Experience Roma Global Brightness – Rzym, Włochy
2018 – LUNA – Urban Night Adventure / Media Art Festival – Leeuwarden, Holandia
2018 – Lichttrouten Lüdenscheid – Lüdenscheid, Niemcy
2018 – The LUMINA Festival of Light – Cascais, Portugalia
2018 – INTERFERENCE international light art project in the Medina of Tunis – Tunis, Tunezja
2018 – LICHTROUTENE PREVIEW – Lüdenscheid, Niemcy
2018 – EVI LICHTUNGEN Internationale Licht Kunst Biennale – Hildesheim, Niemcy

Nagrody, Stypendia, Dofinansowania z budżetu państwa, uczelni

2023 – Nagroda Kulturalna Dolnego Śląska „Silesia”
2023 – Półroczne Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
2023 – Mega Grant Artystyczny ASP we Wrocławiu, projekt Małe, Duże i Mega Granty
2022 – Nagroda Rektora ASP we Wrocławiu, indywidualna II stopnia za osiągnięcia organizacyjne
2022 – Duży Grant Artystyczny ASP we Wrocławiu, projekt Małe, Duże i Mega Granty
2018 – Nagroda Rektora ASP w Gdańsku, indywidualna III stopnia za osiągnięcia naukowo-dydaktyczne
2018 – Stypendium kulturalne Gdańska - udział w Interference Light Art - Tunis, Tunezja

Współpraca z placówkami dyplomatycznymi Rzeczypospolitej Polskiej

2019 – realizacja projektu „Architectural projection, untitled” – Carthage Acropolium Cathedral, Tunis, Tunezja - finansowane przez Ambasadę RP w Tunisie
2018 – wsparcie przez Ambasadę RP w Lizbonie udziału w festiwalu The LUMINA Festival of Light, Cascais, Portugalia

Konferencje

2023 – Rethinking Technology, Reframing the Machine: Moving Image Art as Technical System, Material Object and Socio-cultural Practice - University of Applied Arts Vienna, Austria w ramach serii UNDER THE RADAR, Austria
2023 – Conference IBSIC Image Beyond the Screen International Conference and Video Mapping Festival Lille France realizowanej przez The Video Mapping European Center - Moderator for Working Group entitled „Improving the situation of teaching and research in the field of Video Mapping / Projection Art in Education”. Jury members for the Video Mapping Contest, Francja

2022 – LAACT3.0 - Pawilon Czterech Kopuł. Muzeum Sztuki Współczesnej, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, pomysłodawca, organizator, kurator, Polska
2021 – Keynote lecture „The Integration of Art and Technology” w ramach ISP4 „Re-think Baukultur in the Digital Age” - Build Digi Craft ISP, HafenCity University Hamburg, Niemcy
2020 – Culture 2.0, Discussion – Inclusion and Ethics in Digital, St. Petersburg International Cultural Forum, Rosja
2019 – Digital Technologies as Tool of Cultural Reanimation of the Territory, Will the real local please stand up? At the intersection of revitalization and gentrification: role of the artists in shaping and shifting local public space, the Innovation Cultural Center of Pervouralsk and Ekaterinburg Academy of Contemporary Art, Rosja
2019 – LICHTCAMPUS innovation through light, Hochschule Wismar, Niemcy
2018 – Międzynarodowa Konferencja Naukowa Light as a Creative Tool połączona z warsztatami dla studentów w przestrzeni publicznej, miejsce realizacji ASP w Gdańsku i tereny zabytkowej części Stoczni Gdańskiej, pomysłodawca, organizator, kurator, Polska

Sympozja

2021 – ONLINE>>>OFFLINE - Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, pomysłodawca, organizator, kurator
2021 – O przekraczaniu granic w wypowiedzi publicznej „WYP*****Ć” - Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, pomysłodawca, organizator, kurator
2019 – LAACT Symposium: Interdisciplinary Perspectives, ASP w Gdańsku, organizator, kurator - organizowane wspólnie z Wydziałem Architektury Politechniki Gdańskiej

Publikacje

2022 – Light as a Creative Tool, wyd. ASP w Gdańsku, ISBN: 978-83-66271-65-4
2021 – artykuł „Dziecko rodzi się punkiem i chce się śmiać” współautorstwo z Weroniką Morawiec w publikacji "Death of the patriarchy" vol. 2, PATIO ASP Gdańsk, ISBN 978-83-66271-64-7

2020 – Seria wykładów poświęconych zagadnieniom Light Art dla Goyki3 Art Inkubator Sopot.

Dzieła w Kolekcjach Muzealnych

2023 – Lichtungen - dzieło cyfrowe; plik audio-wideo - Muzeum Narodowe we Wrocławiu
2021 – Bursztynowy Las - dzieło cyfrowe; plik wideo - Muzeum Miasta Gdańska

Pozostałe kolekcje

2018 – instalacja świetlna site-specific „No.79 41°53'01.2"N 12°32'30.1"E” zakupiona przez RGB Light Experience Roma Global Brightness - Rzym, Włoch

4. Autoreferat oraz analiza dzieła artystycznego zgłoszonego jako aspirujące do spełnienia warunków postępowania habilitacyjnego.

Tytuły trzech prac habilitacyjnych to „Domesticated”, „wir sehen uns frei / we see us free / widzimy siebie wolnymi” i „Lichtungen”. Nie zostały one wystarczająco opisane w dysertacji. Dominującą częścią autoreferatu jest wywiad z panem Robertem Sochackim, natomiast sam opis prac jest zmarginalizowany i zajmuje tylko kilka stron. Wywiad jest czymś innym niż autoreferat i analizowanie własnej twórczości. Autorstwo wywiadu przypisuje się osobie prowadzącej wywiad, a nie osobie, z którą wywiad jest prowadzony. Nie wiem na ile jest to świadomy wybieg, jednak nie wpływa on pozytywnie na postrzeganie Habilitanta, jako osobę posiadającą umiejętność do dłuższego analizowania w tekstach własnej twórczości.

Mankamentem dokumentacji i autoreferatu jest sposób prezentowania materiałów. W linkach do autorskiej strony internetowej nie ma materiałów wideo. A przecież są to dynamiczne projekcje z animowanymi obrazami. Materiały wideo są jednak dostępne na Facebooku Roberta Sochackiego. Pytaniem jest, czy każdy recenzent ma posiadać konto na Facebooku. A co jeśli recenzent nie założy konta na tym portalu, bo nie chce akceptować regulaminu podanego przez firmę Meta Platforms właściciela Facebooka.

Osobowość twórcza pana Roberta Sochackiego jest bardzo interesująca. Obecna w wielu miejscach na świecie i bardzo aktywna. Jedyne nie nadąża za nim precyzyjna dokumentacja. Stwierdzam brak materiałów wideo w dokumentacji, a dorobek habilitanta dotyczy działalności multimedialnej. Uniemożliwia to odniesienie się do dorobku. Trochę szkoda, bo ta recenzja jest pisana w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego i chciałoby się otrzymać precyzyjne jednoznaczne materiały, które mogłyby być podstawą do jednoznacznego poglądu, a w tym przypadku bardziej trzeba się domyślać jakie te prace są. Autoreferat został przedstawiony w formie wydawnictwa. Autoreferat posiada chaotyczną strukturę i umiejscowienie tekstów. Jak pisałem, duży fragment autoreferatu składa się z przeważającej części z cytatów i obszernego wywiadu z panem Robertem Sochackim.

Przy każdej pracy brakuje technicznego opisu. Brak też jakichkolwiek informacji na temat technologii tworzenia. Trochę jakby malarz nie pisał jak duży obraz maluje, czy tworzy akwarele czy studyjne malarstwo olejne. Reprodukacja bez opisu tego nie oddaje. Zdjęcia projekcji również. Wizualny efekt końcowy może być bardzo podobny jednak proces twórczy i decyzje są zupełnie inne. Potwierdzam co napisał w uzupełnieniu dokumentacji habilitacyjnej Robert

Sochacki, że tego typu działania są trudne z wielu względów do udokumentowania. Zgadza się. Jednak specjalizując się w dziedzinie projekcji obrazu wideo warto również energię twórczą zainwestować w znalezienie sposobu na dokumentowanie projekcji w przestrzeni. Przy aktualnych bardzo czułych kamerach jest to możliwe nawet w ekstremalnych warunkach oświetleniowych oraz można zabezpieczyć sprzęt do pracy w różnych warunkach atmosferycznych. Inną strategią jest tworzenie w postprodukcji atrap modeli przestrzeni, czy mockupów z wklejoną animacją. Sugerowałbym podawanie precyzyjnych lub choćby ogólnych wymiarów powstałych prac i wielkości, czy proporcji ekranów. Nie podano wymiarów projekcji w centymetrach i metrach. Dobrze wiemy, że zdjęcia mogą nas często zwodzić. Nie są punktem odniesienia. Co jest też bardzo istotne w animacji, nie ma informacji w jakiej ilości klatek na sekundę zostały przygotowane prace. Nie wiadomo czy animacja jest płynna, czy oparta jedynie na fazach głównych, czy też stosowana inna strategia. Co jest animowane, co materiałem wideo. Nie ma informacji ile trwa projekcja. Czy pętla ma 10 sekund, czy może 40 min. W przypadku animacji nakład pracy na stworzenie każdej następnej sekundy jest ogromny i nie sposób w tym przypadku zrozumieć na ile twórca był zaangażowany w proces twórczy. Zaznaczę. Animacja i postprodukcja obrazu jest techniką bardzo czasochłonną. Każda minuta, czy nawet każda sekunda powstaje ogromnym nakładem pracy.

Zagłębiając się w dostarczoną dokumentację poczułem się jakbym miał oceniać balet na podstawie zdjęć baletnic. Częścią pracy twórczej współczesnego artysty jest też dokumentowanie działalności, szczególnie gdy prace odczytywane są w kontekście konkretnej przestrzeni. Została co prawda doślana dokumentacja w procesie sporządzania recenzji. Jednak nadal są tylko urywki. A do sporządzenia potrzebny jest podgląd na całą pracę.

Niezrozumiałe jest dla mnie przygotowanie dokumentacji bez materiałów animowanych i dokumentacji wideo wydarzeń. Jeżeli rzeczywiście istniał problem w dokumentowaniu, to jak pisałem, można potem w postprodukcji, przygotować mockupy, czy atrapy z umiejscowionymi plikami animacji. Co z pewnością jest w zasięgu umiejętności technicznych habilitanta. Można było, chociażby jeśli już z jakiś przyczyn nie powstała dokumentacja, a może nawet trzeba było udostępnić w dokumentacji pliki wideo wyświetlane na projekcjach.

Dlaczego to nie znalazło się w dokumentacji?

„Domesticated”

Wolałbym uniknąć sytuacji w której recenzowanie danej pracy będzie dłuższe niż sam bardzo krótki opis w dysertacji. Praca jest intrygująca i można by oczekiwać, że autoanaliza autorowi powinna zająć więcej miejsca niż pół strony. W ostatnim czasie jeden z profesorów dzielił się ze mną swoim podejściem do konsultacji ze studentami. Jeżeli widzi, że student długo nad czymś pracował to długo z nim rozmawia, jeżeli jednak powstało coś bez zaangażowania w kilka chwil to konsultacja też trwa kilka chwil. Trochę tutaj mam wrażenie jakbym był bardziej w tej drugiej sytuacji. A nie jest to teraz rozmowa ze studentem, tylko tekst osoby aspirującej do nadania stopnia doktora habilitowanego.

Jednak z podanego zestawu prac ta jedna, najbardziej pod względem podejścia do procesu twórczego i finalnego efektu, jest dla mnie przekonująca. Zaangażowano w proces twórczy siły natury, wody i mrozu. Mam wrażenie jakby ta praca jako jedyna z trzech zgłoszonych aspirujących do spełnienia warunków postępowania habilitacyjnego wypływa z głębi serca i własnych potrzeb. Wszystkie zgłoszone prace powstały w ramach zamówień, czy inicjatyw festiwalu lub muzeum. Z pewnością jest to ograniczenie nie dające pełnej swobody. Tutaj w „Domesticated” udało się pomimo tego stworzyć wrażenie swobody wypowiedzi. Ma ona w sobie nieskrępowaną lekkość. Jakby wirującego śniegu. Zderza się w niej coś organicznego, jak grzyb, który jest czymś tymczasowym, budą zalaną zamrożoną wodą. Ta praca emanuje poetyką i porywa wielowarstwowym poziomem znaczeń, które możemy sobie interpretować i zabawiać swój mózg. Jest jakieś zimne piękno w tej pracy. Zimno jednak przyjemne. A zarazem jakby niebezpieczne, bo podobno człowiek gdy zamarza robi mu się ciepło i miło. Chce się w tej pracy zamarznąć.

„wir sehen uns frei / we see us free / widzimy siebie wolnymi” projekcje wideo

Praca jest kolektywna, a nie autorska. Informacja, zgodnie z wymogami, powinna znaleźć się w opisie kto precyzyjnie za jaką część odpowiadał. Brakuje tutaj szczegółowego podziału. Praca kolektywna zakłada według Słownika Języka Polskiego, że praca wykonywana jest wspólnie lub oparty na wspólnym działaniu. Trochę niestety się to przebija, że pan Robert Sochacki stworzył tę pracę kolektywnie, a jednak ciągle chciałby by było to jego autorskie dzieło. Nie wiem, czy podobnie nie jest z opisem funkcji w Stowarzyszeniu Non Iron Group, gdzie chyba nazywa się czasami właścicielem. A stowarzyszenia nie mają właścicieli, a jedynie członków.

Oczywiście można być autorem założeń, ale jeśli tworzymy kolektyw to finalnie jest się współtwórcą. Współtwórcą to nieraz bardziej dostojna nazwa ukazująca największy szacunek dla innych współtwórców.

Nie wiadomo też, ile projekcji jest statycznych a ile dynamicznych i jak się poruszają. Nie ma też dźwięku, a tu mowa o instalacjach multimedialnych z udziałem kompozytora. Ocenie ma podlegać całe dzieło również z warstwą dźwiękową, a nie tylko wybrany fragment. Dokumentacja jest więc mocno wrywkowa. Nie posiada wszystkich elementów audiowizualnych. Uniemożliwia odniesienie się do projektu.

„Lichtungen”

Praca powstała w ramach stypendium MKiDN „Rokoko - badania prowadzące do powstania podstaw teoretycznych narracji animacji w kontekście stylu”. Trochę brakuje w tekście informacji o wynikach badań. Miało to przecież wpływ na realizację pracy, poprzez półroczne zaangażowanie się w temat badań. Ponownie w przedstawionej bazowej dokumentacji, nie było materiałów wideo. Tylko jedna trzecia części strony opisu pracy w autoreferacie od autora. Pozostały tekst dotyczący tej pracy to wielostronicowy wywiad, ale autorstwa Aleksandry Szwedo.

Projekcja „Lichtungen” opiera się na technice kolażu w tworzenia projekcji. Składa się z elementów kojarzących się ze sztuką rokoka. Widać, duże wyczucie w łączeniu materiałów graficznych z różnych źródeł w efekcie czego powstaje atrakcyjnie wizualny obraz. Projekcja jest oparta na intensywnych kolorach i połączeniu z dźwiękiem. Dokumentacja z dźwiękiem dosłana po zapytaniu, na prośbę recenzenta. Trudno odnieść się do tej pracy na podstawie lakonicznej dokumentacji.

W Autoreferacie obecny jest spory problem w formułowaniu dłuższych wypowiedzi i autoanaliz oraz próba wypełnienia dysertacji wywiadem. A to nie to samo. Osoba prowadząca wywiad naprowadza i podsuwa rozwiązania intelektualne pytaniami. Wywiad i autoreferat to zupełnie inne formy. Brak jest też informacji, czy wywiad był autoryzowany.

Należy jednak uwzględnić i docenić zaangażowanie kuratorskie Habilitanta i podkreślić unikalną inicjatywę Roberta Sochackiego “Light as a Creative Tool”. Warsztaty i konferencja na temat ruchomego światła we współczesnej sztuce. Oprócz samej imprezy powstało wartościowe wydawnictwo z tekstami kilkunastu autorów. Patrząc na dorobek organizacyjny postrzegam go jako bardzo wartościowy. Z przebijającą się inspirującą, dla innych młodych adeptów sztuki, energią.

Autoreferat i dokumentacja są niewystarczającą do spełnienia warunków postępowania habilitacyjnego. Zabrakło świadomości dostarczenia odpowiedniej dokumentacji w bazowej wersji dokumentacji oraz autoreferatu na poziomie postępowania habilitacyjnego. A jest to niezwykle ważne u osoby, która aspiruje do bycia samodzielnym pracownikiem naukowym.

Konkluzja

W trakcie skrupulatnego zapoznawania się z przedstawioną twórczością i dokumentacją doktora Roberta Sochackiego, która jest przedmiotem recenzji, nie uzyskałem podczas lektury i przeglądania dokumentacji wystarczającej ilości informacji. Mam wątpliwości co do umiejętności prezentowania dorobku oraz adekwatnego dokumentowania dzieł wskazanych przez Habilitanta. Dlatego nie jestem w stanie pozytywnie się odnieść do faktu, czy zaprezentowane trzy projekcje na potrzeby postępowania habilitacyjnego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, opatrzonego przez Autora tytułami „Domesticated”, „wir sehen uns frei / we see us free / widzimy siebie wolnymi”, „Lichtungen” oraz aktywność w podoktorskim okresie działalności, wnoszą znaczący wkład w rozwój dyscypliny.

Jednak kierunek poszukiwań jest bardzo interesujący i współcześnie wartościowy. Proces dokumentowania jednak powinien być prowadzony przez Habilitanta dokładniej i jednoznacznie (przede wszystkim datowanie wydarzeń, opis zaangażowania i rola w kreowaniu inicjatyw, wideo dokumentacja lub mockupy pozwalające ocenić cały ruch i aranżacje przestrzeni oraz opis wymiarów i czasu trwania prac). Pan Robert Sochacki powinien też przygotować Autoreferat bardziej nasycony autorskim tekstem, aniżeli cytatami, czy wywiadami, tak aby z powodzeniem mógł się starać o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Aktualne działania dotyczące uzyskania wyżej wymienionego stopnia przez pana doktora Roberta Sochackiego, przy wielkim szacunku dla postawy twórczej i społecznej Osoby Habilitanta, uważam za niedbałe. Warto podkreślić co jest bardzo zaskakujące i zagadkowe, że Autoreferat oraz dokumentacja nie zawierają informacji o istotnych faktach dotyczących technologii animacji i projektowania ruchu. Brak rozdzielczości, długości trwania, sposobów animacji, ilości klatek na sekundę materiału wideo i fazowania animacji. Technologia komponowania obrazu i animowania z pewnością pochłonęła setki godzin i wymagała tysięcy decyzji twórczych, jednak w Autoreferacie nie ma wzmianki na temat osobistych refleksji na ten temat lub odniesień do tego zasadniczego momentu aktu twórczego.

Biorąc pod uwagę wszystkie przedstawione powyżej wnioski, stwierdzam, że osiągnięcia artystyczne pana doktora Roberta Sochackiego nie spełniają wymagania art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce (t. j.: Dz. U. z 2020 r., poz. 85 ze zm.) dotyczących wymagań stawianych osobom, aspirującym do nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Uwzględniając wszystkie opisane w recenzji zastrzeżenia z przykrością orzekam, że nie popieram jego starań o nadanie stopnia doktora habilitowanego (w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki) ponieważ związane z tym braki i wątpliwości są zbyt fundamentalne.

Poznań, dnia 26 czerwca 2024 roku

dr hab. Wojciech A. Hoffmann prof. UAP

